

JITRO (Vítězslava Kaprálová – R. Bojko)

Jitro zpívá kol a ve mně,
[ˈjitro ˈzpi:va: kol a ˈvɛmɲɛ]

zlatý pták, jenž přelét hory,
[ˈzlati: pta:k ɟɛnz ˈpɾɛlɛ:t ˈhori]

smavé dítě dne a zory,
[ˈsmavɛ: ˈɟi:cɛ dne a ˈzori]

růžový sen bílé země, země.
[ˈru:ʒovi: sɛn ˈbi:lɛ: ˈzɛmɲɛ ˈzɛmɲɛ]

Jitro, sběratel snů bosý,
[ˈjitro ˈsbɛratɛl snu: ˈbosi:]

světla rozsévač a rosy,
[ˈsvɛtla ˈrozɛ:vaf a ˈrosi]

vlídný pozdrav boha světa.
[ˈvli:dni: ˈpozdraf ˈboha ˈsvɛtu]

Jitro se skřivany, kosy,
[ˈjitro sɛ ˈskrɪvani ˈkosi]

rozprostírá křídla k letu,
[ˈrozprosci:ra: ˈkɾi:dla ˈkletu]

duše, bílá sestra květů.
[ˈduʃɛ ˈbi:la: ˈsɛstra ˈkvɛtu:]

Jitro září kol a ve mně.
[ˈjitro ˈza:ɾi: kol a ˈvɛmɲɛ]

září, září kol.
[ˈza:ɾi: ˈza:ɾi: kol]